

Köszönettel, nagy késéssel kaptam meg üzenetét, hogy vegyek részt a megnyitó ülésen. A visszatérés nagy nehézségekbe ütközik. Remélem...¹ Kérem, adja át a nemzetgyűlésnek szívélyes üdvözlőmet. Tartsa velem a kapcsolatot levelezés útján.

¹ Egy szó olvashatatlan.

128. REINITZ JENŐ KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Detroit, 1945. szeptember 3.)

Uram:

Én Önnek igaz híve és politikai követője vagyok. Attól a naptól, mikor egy Pavlik nevű rendőrtiszt rendeletére Önt a magyar képviselőházból erőszakkal eltávolították, azóta én az Ön politikai vonalát követem. Itten Amerikában, mint megírtam Önnek egy időben, az itteni magyarság nem egységes. Az ipari munkásság, mint jó magam is, 100% károlyista. Ellenben a politikailag éretlen földművesek, akik a papokat követik, nem lelkesednek 100% Károlyiért. Ezt abból magyarázom, hogy a papok nem szeretik a földosztó Károlyit, és ezt a híveikre is rá tudják tukmálni, és sajnos ezek többségben vannak. Aztán itt van az Amerikai-magyar Szövetség, ami minden, csak nem magyar. Ezek azt beszélik, hogy Károlyit nem akarja a magyar nép, mert túl vörös. Szóval mi itten nem tudjuk mire vélni a dolgokat. Hogy Károlyit, Vámbéryt megválasztották képviselőnek, az nekünk nem elég. Mi Károlyit az ország élén szeretnénk látni. Sokan azt mondják, hogy Anglia nem engedi hazamenni. Sokan azt is mondják, hogy az oroszoknak nem elég radikális. Én persze az ilyen mendemondákra nem sokat adok. De én, és velem együtt sok más az Ön követői közül, szeretnénk a valót Öntől hallani, hogy mi az oka annak, hogy Ön még mindig Londonban van? A háború Európában már 3 hónapja kész. Önnek a történelem alapján az ország élén kellene lenni. Szíveskedjen néhány sorban az okokat megírni, hogy az Ön igazi hívei tudják meg a valót.¹

Szívélyes üdvözléssel

PIL 704. f. 81. ó. e. (eredeti)

¹ Reinitznek Havas válaszolt Károlyi helyett. Megmagyarázta, miért késett Károlyi hivatalos budapesti meghívása. Károlyi nevében megköszönte érdeklődését (PIL 704. f. 129. ó. e.).

129. BÖLÖNI GYÖRGY KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Párizs, 1945. szeptember 4.)

Kedves Elnök úr,

vártam 14-i táviratodban jelzett leveledet, de csak nem akar megérkezni. Pedig ezúttal igazán igen vágytam volna tudni terveidről és elhatározásaidról. Egyáltalában: miként állanak hazatérési terveid? Én miután hiába vártam hazulról bármiféle értesítést – úgy látom, hogy a dologgal nemigen törődnek –, az oroszokhoz fordultam hivatalosan, hogy adják meg a beutazási engedélyt. Azt mondták: berlini főhadiszállásuktól kéri meg kérésemre a választ. Ennek már egy hónapja, a követségen sürgettem a dolgot, s miután máig semmi válasz, kezd a dolog egyáltalában nem érdekelni. A feleségem gyenge egészségi állapota nehezen engedi meg, hogy csak úgy vaktában nekivágjak egy ideglenesnek szánt hazatelepülésnek, mert a lakásállapotok igen súlyosak, az inflációval az élet drága és nehéz, ha csak úgy bizonytalanra toppan haza az ember. Másfelől a francia